

Miért alakult meg az újság?

Ketyeg az óra szabályosan, kegyetlenül falva az Idő falatjait, s egyszerűen rádöbbenünk, hogy idősek vagyunk. 1945-ben még a csárdán koptattuk a nadrágunkat, ma már az egyetem padjaiban. Mint a mi életünkben, úgy az egyetemi életben is történtek azóta változások. Először öt éves volt, majd négy /hol van az a szép korszak?/, most újra öt év. Eleinte nem volt jegyzetellátó, majd ez is megszületett /mi lenne velünk másképp?/. Eleinte mindenki kapott mindenféle ösztöndíjat, most csak azok, akik megérdemlik. Régen rossz volt a menza, ma - ugyanolyan. Régen volt egyetemi újság, ma? ... Ezzel bizony nem dicsekedhetünk. Régóta vajudik már ez a kérdés, és mindaddig úgy voltunk vele, mint János szolga és gazdája. Megkérdezte a gazda Jánost:

- Vakartad-e a lovat János fiam?
- Akartam, gazd'uram, akartam.

Nos, hát valami isteni sugallat hatására mégis rászánta magát a TTK KISz szervezete, hogy elindít egy kari újságot, melynek célja /az érte felveendő pénz hasznosításán kívül/ a hallgatók tájékoztatása a Karon történt fontosabb eseményekről, fontosabb politikai eseményekről és ha sikerül, kissé fel is szeretnénk oldani egy kis derűvel a vizsgaidőszakból eredő buskomorságot egyeseknél, valamint szeretnénk elosztatni a két vizsgaidőszak közt mindenkinél előforduló unalmat és tétlenséget. Ezért aztán egy szép csillagos téli estén összeültünk mi, szerkesztőbizottság, teljesen érezve a felelősség súlyos terhét vállunkon és vitatkoztunk, vitatkoztunk, kezünket hol az asztalra, hol kollegánk arcára helyezve ... Egyik, másik kollega véleményének hatására pedig gravitációt meghazudtoló gyorsasággal emelkedtünk a szék és a mennyezet közé ... De mindennek ellenére mégis megszületett az újság, melynek neve: TTK Szeged. Egyszerű cím, de mégis benne rejlik egy egész kar, minden egyes tagjának élete, kisebb-nagyobb botlása, élménye, vágya, törekvése, ha mi,

Stencilszám: 3353.

szerkesztőbizottság ezt észre is tudjuk majd venni. Ezért már előre megkérjük olvasóinkat, hogyha lát egy erőszakos, lobogóhaju, notesszel, ceruzával felszerelt embert maga felé közeledni, ne zavarja el, hallgassa meg kérdéseit, feleljen rá, mert annak ő nagyon, de nagyon fog örülni.

Abból az alkalomból, hogy megindult az újság, én is körutra indultam a hallgatók között egy kis közvéleménykutatásra. Eleinte mindenki bizalmatlanul és kissé hitetlenkedve fogadott:

- Hogy meglesz az újság? Hát ide figyelj, mondok neked valamit. Ha megjelenik, én tiz példányt veszek belőle egyszerre - mondta egy fő hitetlenkedő.

Hát tessék, megjelent, számunk arra, csakugyan megveszed!

A témával kapcsolatban először Vad Sándort, a biológus A alapszervezet agit.prop. titkárát kerestem fel:

- Szükséges-e az újság a TTK-nak? - tettem fel a kérdést.

- Erre csakis igennel felelhetek.

- Szerinted miért?

- Szerintem azért, mert nélkülözhetetlen. Nélkülözhetetlen pedig azért, mert addig szinte el voltunk falazva, egyik szak jóformán semmit sem tudott egy másik szak életéről, terveiről, holott szinte minden nap találkozunk. Ilyen körülmények között természetesen, hogy kialakulhatott, mint ahogy ki is alakult a szaksovinizmus ...

- Miben látod a szaksovinizmust?

- Abban, hogy nem tudjuk értékelni a másik szak problémáit. Remélem, hogy lapunk közelebb hozza egymáshoz az egyes szakokat és emellett nivós, tartalmas lesz.

Az interju a kollégium szobájában zajlott le, ő éppen a Népszabadságot olvasta és bizonyára elvárja tőlünk is, hogyha nem is annyira nivósan, de a Népszabad-

sághoz hasonlóan írjunk, bíráljunk, szórakoztassunk és neveljünk. De hogy mégis milyen legyen az ujság tartalmi színvonala, arra az I. éves vegyészeknél történt interjú adta meg a feleletet. Otthon volt az egész szoba, volt aki tanult, volt aki olvasott, szóval amolyan csendes pihenőt tartottak, mikor betoppantam. Elmeséltem, hogy ujságot indítunk, és szeretném kikérni a véleményüket.

- Először is, mit vártok az ujságtól? - tettem fel a kérdést.

- Legfőbb dolog az, hogy színesen, érdekesen tolmácsoljuk az egyetemisták életét. Milyen időközökben jelenik meg a lap?

- Egyenlőre akkor, amikor elkészül. - feleltem.

- Akkor jó lenne időszervi politikai összefoglalókat leközölni.

- Na, és valami vidámabb dolgot? Erre azután mindenki egyszerre akart mondani javaslatot.

- Szeretnénk benne anekdotákat tanárokról, diákokról... Lehetne Innen-onnan címmel érdekességek gyűjteménye... De olyan, ami minden szak hallgatóinak figyelmét leköti... Irodalmi dolgokat is kérünk a karon belüli hallgatóktól... Legyen rejtvény és vicc oldal is...

Szinte támoilyogva távoztam a szobából, annyira megrohantak egyszerre. Ezek után mit mondtunk mi? Talán annyit, hogy megköszönjük a támogatást úgy az egyetem, mint a hallgatóság részéről és a tőlünk telhető legnagyobb energiával és lelkesedéssel azon leszünk, hogy mindenki megtalálja benne azt a részt, ami számára a legérdekesebb. Állandóan járni fogunk a hallgatók között, és meghallgatjuk naszaikat, ötleteiket és kérelmeket is mindenkit, hogy ezt az igyekezetünket támogathatni szíveskedjék. Az újsággal keztekben mindenkinek kellemes időtöltést és jó szórakozást kívánunk!

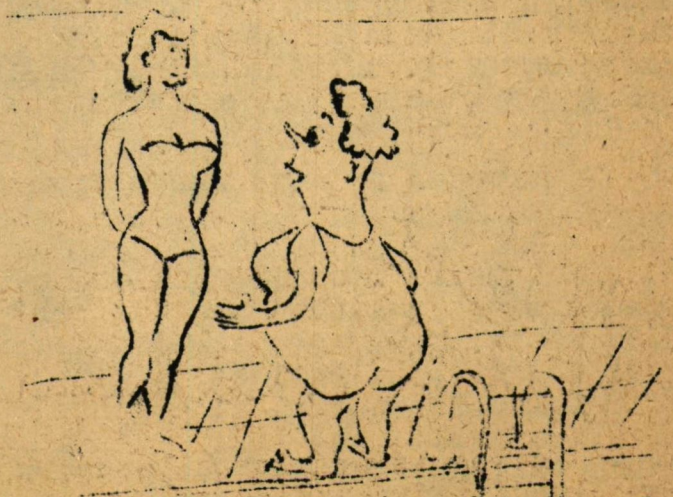
K. Szabó Sándor

Stencilszám: 3354.

Innen-onnan

A Szovjetunióban adták ki a múlt évben a világon megjelent könyvek 1/5-ét. 69000 féle könyv 86 nyelven 1167 millió példányban került forgalomba. Az idegennyelvű könyvek fordításában és kiadásában is a Szovjetunió vezet.

A Triton nevű amerikai atomnagyhajtású tengeralattjáró megkerülte a Földet. 84 nap alatt kétszer emelkedett felszínre. Utvonala közel követte a Földet először körülhajózó Magellan expedíciójának utvonala.

-Földgömbökben minden négytérma

A Szovjetunióban a Karakum sivatag nyugati részén, 30 méterrel a föld színe alatt hatalmas édesvízű tavat fedeztek fel, amelynek vizét Nyugat-Turkmenia nagykiterjedésű területein hasznosítják.

A kereskedelmi ügynökök világbaajnoka - nemzetközi zsűri döntése szerint - Tom Babrook, Egyesült Államok-beli ügynök lett. Egy farmernek, akinek egy tehene volt, két fejőgépet adott el, és az első részlet fejében elvitte a tehenet.